

AURORA SOCIAL

Setmanari defensor dels interessos del Treball

Les comunicacions a la Redacció s'han de rebre lo més tard el dilluns.

No's tornan els originals.

REDACCIÓ Y ADMINISTRACIÓ

CANUDA, 15, 1.er

Hores de Redacció: de 5 a 8 de la tarda

Apartat de correus núm. 26

Espanya, mitj any 1'50 pts., per corresponal 1'75—Estranger, mitj any 2 francs, per corresponal 2'75

Número solt 5 cèntims.—Paquet de 25 números pera la venda 75 cèntims

Pagos a la bestreta. Poden enviarse sellos de correu y tota classe de lletres de facil cobro.

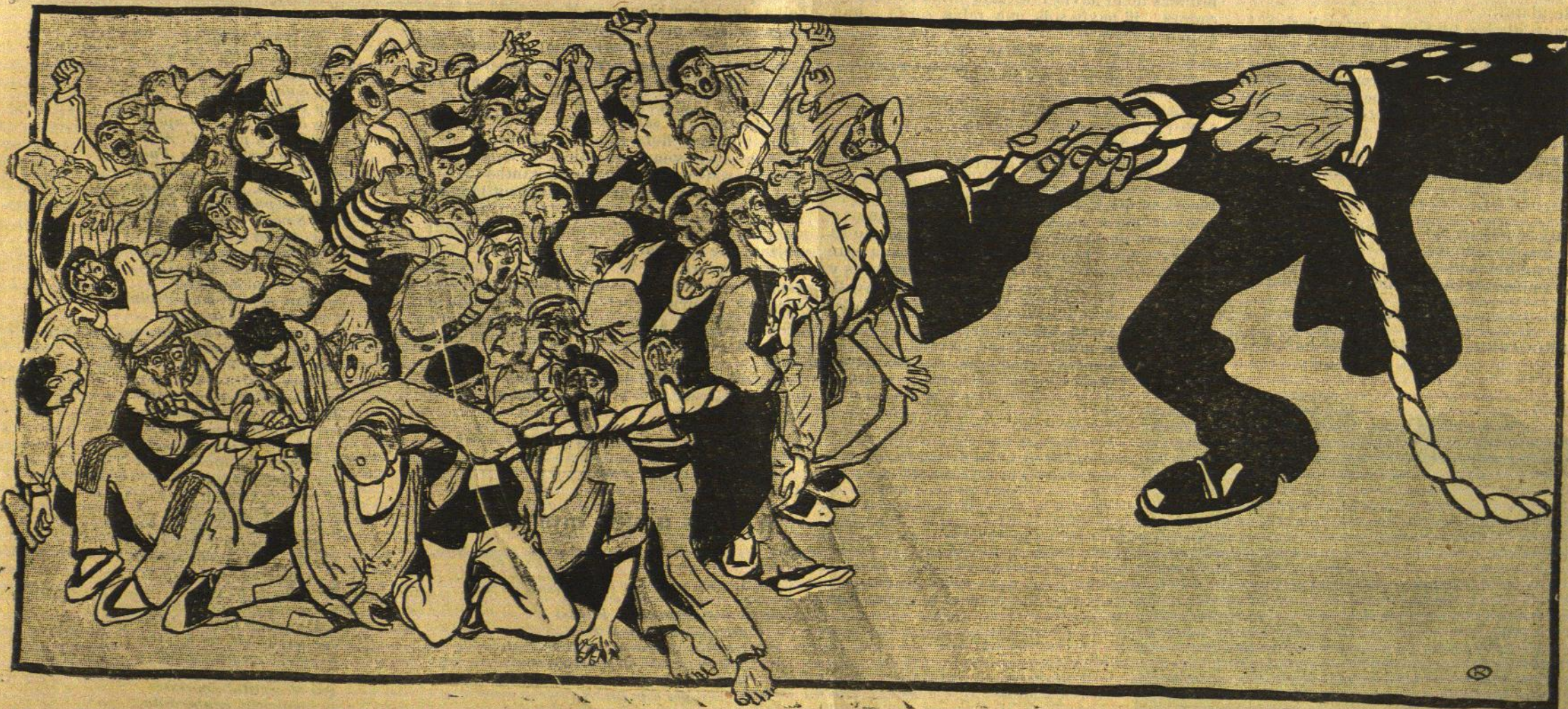
Preus pels corresponals propagandistes

5 números	7 pessetes semestre
25	30
50	50

La «vaga» general dels pseudo-redemptors

EL POLITICH:—Apa, noys, qu' aquesta vaga us durá a la Redempció; trenéula ben fort fins a posarhi 'l coll.

ELS OBRERS:—Ay!... tant li hem posat el coll que ns' escanya y ns' ofega!...

CAMPANYES A FAVOR DEL DESCANS FESTIU

Eficàcia dels procediments evolutius.—Comentari a una resposta del ministre de la Governació.— La reforma de les costums ha de preparar la de les lleys.—Providències més urgents.

Eficàcia dels procediments evolutius

Els procediments que s'inspiren en la rahó serena, y no en la força bruta, són els que van conquistant la protecció legal dels drets de la classe obrera. Trencant els vidres dels aparadors els dependents de comerç de Barcelona no conseguiren gran cosa. N'hi hagué que n' sortiren ab el cap trencat, ab la perduda de sa colocació y ab la vergonya y molesties d' un empresonament. Y la llei no avensà ni un pas. Però rahonant y defensant el dret esgrimint armes legals, 'ns hem fet acreedors al respecte de la societat y del poder polítich.

Potser algú objectarà que aquest triomf no és encare efectiu, ni és encare total. És veritat, però val més comensar que no haver fet res. No se ganà *Zamora* en una hora, com diuen els castellans. El sistema del «tot o res» és absolutament inaplicable a les conquestes socials. Per això l' han abandonat els socialistes y ádhch ls anarquistes. No fa gaire que Mr. Jules Hurey, redactor de *Le Figaro*, tingué a Nordency una entrevista ab el canceller del Imperi germànic, príncep de Bulow, el qual, parlant dels avenços que va fent la democràcia alemanya feu constar que ls debia als seus procediments evolutius, pacífics y legals, afegint que 'l socialisme mai donarà ocasió de disturbis en l' Imperi. Allí fins les vagues y tota mena de reivindicacions obreres se fan sens apelar als procediments de violència. Y es que 'ls directores més avensats y entenimentats del moviment obrer estan ben convencuts de que 'l mon no s' pot volcar ab un cop de puny, ni ab una descarga de fuselleria, ni ab la explosió d' una bomba. Y ádhch els anarquistes van abandonant aquestes antigues formes revolucionaries, pera apelar al *boycottage* y a altres procediments evolutius. Avuy aquells sistemes revolucionaris no més els practican les kábiles de Casa-Blanca y 'ls que les vulguin imitar. Llevat d' aquestes excepcions, que aniran disminuint a mida que augmenti la experiència y 'l progrés social, tothom ha comprés que la gota de aygua, que cau continuament y forada la roca fins al centre de la terra, pot més que la dinamita que 's gasta tota d' un cop y fa més fi essa que endressa. Avuy lo que 's necessitan són forces dretu-

res y no esbojarrades, que arribin fins al centre de la societat y la fonamentin sobre bases de justícia.

Comentari a una resposta del ministre de la Governació

La resposta del ministre de la Governació al diputat per Berga que publicarem en lo número passat 'ns obliga a fer un comentari. AURORA SOCIAL no es pas partidaria de la intervenció incessant del Estat prenent l' actitud d' árbitre en els conflictes entre 'ls patrons y 'ls obrers. Ni 'ls uns ni 'ls altres són com 'ls infants orfes que necessitan a cada pas de la maynadera, de la dida o del tutor. L' Estat té una esfera pròpia, ahont deu actuar el bé general y exercir el poder, pera reffrenar 'ls excessos a que 's deixa portar l' interès egoista en lluyta ab el colectiu. L' Estat deu garantir el respecte al dret, que en els débils y 'ls humils corre major perill de ser conculcat pels més forts y poderosos. L' Estat deu imposar sancions contra aquestes violències, pero les classes treballadores han de procurar-se altres garanties. En la Llei del descans dominical y en son Reglament d' aplicació vigents a Espanya, hi ha algunes disposicions que coartan els drets dels treballadors. Aquestes limitacions, aquestes excepcions són un reconeixement d' algunes corrupcions que s' han introduït en nostra terra, ahont hi ha molta gent que té la mala costum de fer encarrechs de feyna el diumenge, de fer provisions y envios el diumenge, ahont hi ha alguns llocs ahont se celebra mercat o fira 'l diumenge... Això estimula l' esperit de lucre y de negoci, y fa que moltes botigues se resistixin a tancar.

Veuauquí lo que ha mogut també a les Campanyes de ferrocarrils a establir billetes més módichs y d'anada y vinguda a les capitals o als centres de mercat, lo qual perjudica molt al petit comerç de les poblacions petites, y encare més a les que estan més vèhines dels grans centres de negoci, y no deixa de constituir un gran perill per la vida de família.

Mentres això duri, tenen alguna justificació les resistències que oposan els botiguers de les poblacions més favoreudes, puig mentres hi hagi un botiguier que obri la porta 'l diumenge, ls altres del mateix ram no la voldrán tancar. Ho imposa 'l temor de la competència.

Pera dissipar aquestos temors y pera fer efectiva la observancia del descans festiu, fora precis que aquesta llei s' imposés per igual en tots els països a totes les indústries, y aquest és l' ideal de la Sociologia. Pero les classes populars tenen a ma un medi pera realisarho:

un cantó al altre, com si 'ls costés d' arrossegar els esclòps...

Y me 'n recordo ab cert respecte d' aquells homenassos... passavan a collas cridant bàrbarament, esvalotant per tot... se 'n entravan per la ciutat, venint de *en march*, com a terra conquistada... Y de la meua por de baylet en conservo encara l' impressió de que aquells atletes, que portaven quelcòm de gran y fort y lliure, era molt home, si s' hi empenyava, per esbotzar qualsevol porta d' un sol cop de puny.

Que n' eran de diferents de la gent de fàbrica!... També an aquets els veyia passar cada dia a la mateixa hora... Eran tots sechs, desnarits... ab grogors de planta d' estufa... Las mossas, altas, esprimatxadas, plenas de llánfars d' oli, ab fils de borra encastats als cavells, ab grogors de vici a les galtas... Els homes més endressats, més nets, pero tots ells ab un ayre de tristesa!... Y ben garbellat, potser aquets en feyan més por que no pas aquells... També esvalotavan a tothom, pero en sos embronchs no hi havia l' alegria serena dels pescadors... hi havia sols una rabia sorda... una quimera negra...

Y ells ab ells no 's podían veure.

—Aden, xinxa!—deyan els pescadors al trobarne una.

—Ahont va aquet pop!—contestaven ellas.

Y l' gust ab que s' ho deyan!...

El carrer de casa hi donava al mar y no hi puch pensar may sense que se 'm deperti el recort de las anadas a la platja; em recordo una per una d' aquelles cases qu' anavan passant, com un se recorda de las caras que no ha vist fa temps. Las primeras que trobava eran d' aspecte burges, ab cancells embarrissats y reixas pintadas; las de més avall, més deixadotas, ab grans entrades sense cancell, mostrant per la penombra del seu interior pilots de nansas, rengleras de palangres, rems estesos per terra... y d' allí dins en sortia un fortor aspre de maresch, que se 'n entrava. A voltes, asseguda d' esquena al carrer, apoyant el coixí al cayre del portal, una dona feya saltar entre sos dits els boixets grochs, faixats de blanch, y del ball desenfrenat dels boixets n' eixia sobre 'l vermell del patró la blanca punta, que s' hi anava estenent, estenent, com allà a la vora sobre la platja l' espuma de l' ona qu' hi anava rompent...

Y jo, ála, carrer avall, pel camí fet.

Y de sopte ni casas, ni camins, ni res... no més Eil, el mar immens, estés sota 'l gran cel, omplint tot... las gavinas hi passavan d' un vol llis, ondulant pausadament... s' allunyavan endins, endins... y 's fonian allà baix, al lluny de tot

La reforma de les costums ha de preparar la de les lleys.

Es una cosa difícil. Es veritat, pero tant si ho es com si no ho es, es una cosa necessaria pera el progrés y benestar socials, com demostrarem en altre número.

A Inglaterra la llei es poch menos que superflua, perque la supleixen les costums públiques. Als Estats Units ja fa temps que han conquistat aquesta gran llibertat, aquesta gran igualtat, aquesta gran fraternitat del descans dominical. El 6 de Mars de 1899 se promulgà una llei (*Sunday Labor*), ben sobria y ben precisa, que termina ab aquestes paraules:

«A partir de la promulgació de la present llei, además de les penes establertes contra 'ls comerciants, artesans u obrers que exigiran un treball material qualsevol o un treball que entri en la classe de llurs ocupacions ordinaries, en el dia del Senyor, es dir en diumenge, tota corporació, companyia, empresa o persona que ordenará, demanará o exigirá que s' executi qualsevol de dits treballs en una oficina, en diumenge, salvo en cas de necessitat, será processat o condemnat al pago d' una multa que podrà variar desde un mínimum de cent dollars a un máximium de cinchcents dollars per cada infracció.

Totes les lleys o disposicions de lleys inconciliables ab la present, restan abrogades.»

En aquesta llei no solament s' hi sancionan multes contra 'ls que executan el treball prohibit en diumenge, sino també contra 'ls que l' ordenan, demanan o exigeixen. Ben diferent d' aquí, ahont per la mera vanitat d' estrenar un vestit segons el darrer figuri de París o per altres fútils motius s' exigeix moltes vegades a les modistes, cosidores, planxadores, etc., que treballin el diumenge.

Y hotels y cases hi ha a Barcelona, ahont se prohibeix terminantment als mossos el demanar ni el parlar siquera de fer festa en diumenge, baix la pena de ser despatxats immediatament.

Les costums dels Estats Units són, donchs, en aquest punt més pures que les nostres, que es precis mellorar pera que ensemps mellori la legislació del treball.

Providències més urgents

Entre les reformes que semblan més urgents proposem a l' atenció del públich: 1.ª la reforma dels articles 26 y 27 del Reglament d' aplicació

(art. V de la Llei), a fi de que les facultats concedides a les autoritats gubernatives passin a les Juntas provincials y locals de Reformes Socials y sian els Jutjats municipals els encarregats de procurar que s' fassin efectives les multes imposades per les Juntas, en cas de resistencia per part dels infractors.

2.ª Derogació de la R. O. de 18 d' Octubre de 1905 y que s' acordin, com se feu a Inglaterra (Llei de 17 d' Agost de 1901), els altres dies de descans setmanal ab aquells en que s' celebren a Espanya festes colectives.

3.ª Necessitat de fer una inspecció sobre la manera com s' interpretan en la práctica les excepcions consignades en l' art. 7 del Reglament pera la aplicació del paràgraf 1.er del art. 2 de la Llei.

Exigir el descans setmanal pera 'ls obrers que no puguin disfrutarlo tot el diumenge, es dir pera els que están ocupats en treballs que per sa naturalesa no permeten interrupció.

4.ª Exigir el cumpliment del art. 1.er (paràgraf 4) de la Llei y del art. 2 (capítol 3) del Reglament, y com a conseqüència que pleguin *quan menos una hora avans* de la que senyala el text legal els treballs compresos en els apartats *h. i. y m.* del art. 7 del mateix Reglament.

5.ª Exigir el rigurós cumpliment del art. 8 del Reglament sobre la llimpia dels tallers y reparacions.

Major número d' observacions podrien ferse al tema en qüestió, pero 'ns hem fixat en les providències més perentories que demanan en nostra opinió 'ls abusos més freqüents.

Y urgeix que les Juntas de Reformes socialsixin sa atenció en aquest assumpto de suma importancia, escoltin la opinió de tots els interessats, a fi de que 'ls informes resultin lo més complets possible. Urgeix que 'ls diputats y senadors proposin al Govern les reformes justes y oportunes.

Pero 'l poble pot y deu tenir una altra intervenció molt eficaç en aquestes mellores socials.

El poble ha de recordar que la producció necessita del consum, y el consumidor es ell. ¿Com pot influir, donchs, en mellorar les costums econòmiques de nostra terra? Senzillament, aplicant el *boycottage* als conculcadors de la llei del descans dominical, inscribintlos en la Llista negra de les Lligues de compradors.

Mes com aquest medi suposa una gran educació del esperit colectiu, y pot aplicarse a altres reivindicacions de les classes treballadores, crech més oportú dedicar a son estudi un article apart.

CLARÍS.

DEL MAR

—[La viva, noyas, la viva... a... a!—sentia cada demati, entre somnis. Era un espinguet clar y alegre que 's caragolava enlayre, al compàs d' un xich-xech de xinell-las per l' acer...

Al obrir el balcó, ja 'l sol se 'n entrava per la meua cambra, escorrent-se a llencas polsosas per las esclotxas de las persianas; aquell crit de:—[la viva!—resonava més clar y més ayrejat, y entre crit y crit, se sentia de tant en tant:—A quant la dona?...—

—A sis.

—[Uix! A sis?... y tant rebregada com es?...—

—Ah, si... fugiu la mi senyora!... A l' hora de la mort ne tingúes!...

—Déixala estar!... que no veus que fá cara de dejuni!... La viva, noyas, la viiiivaaa!...

Y la professó anava passant carrer amunt. Las cistellas de sardina, rodones y plenas, desfilavan per sota 'l meu balcó com colossals pessas de plata...

Y en tant, ab las persianas entreobertas, jo tornava a mirar aquell trós de cel, ample, molt ample, y veyia una vegada més aquell carrer, llarch, extés... sentia 'l remoreig llunyà de las fàbricas, quals xemaneys s' alsavan ertas al lluny, per damunt de las teuladas, umplint l' espay de glòpadas de fum negre, y allà baix, al cap-de-vall, el veyia an ell, el mar—estés com una cinta blava, tancant l' horitzó.

Més tart passavan ells, els pescadors... forints, colrats, ab amplex calsas de burrell, ab folgadas camisetes blavas y mocadors violats al coll, caminant mandrosament, brandant d'

EL FERROCARRIL MONORAIL BRENNAN A INGLATERRA

(Sobre un sol rail)

Fnsaigs de un petit model. — En una curva

EL FERROCARRIL MONORAIL BRENNAN A INGLATERRA

En equilibri sobre un cable

com puntets de fum que s' esvahissin en l'immensa blavor.

Un dia, al anar a estudi de bon demati, un baylet em va dir:

—En aquella casa hi ha un negat, anémlo a veure?...—

—Que 'l ensenyen?...—

—Sí.

—Donchs, au!

Y 'ns n' hi varem anar,—

jo, ab certa recansa... no sé si n' havia vist may cap, de mort, encara... El tenian a dins de la caixa, sobre una taula, ab dos ciris a la banda del cap, al mitj d' una en-

tradeta de parets llisas, em-

blanquinadas de fresch y ab una franja blava arran de terra.

Sols vaig gosar a mirarlo de llisquentas. Ja era un xich vellet, la barba blanca se li

tenia enlayre, molt enlayre, com en rampada... em va semblar que tenia un

morat al front... algúm com de rem, potser...

Pero aquella blancor trenyinososa que tenia em feya mal y vaig girar el cap. Al peu de la taula hi havia una safata negra, d' aquelles que

tenen pintadas flors grogas y vermelles. Més enllà hi vaig veure un atleta d' aquells que

veya passar pel carrer, esvalotant tot... s' estava dret, fent voltar pausadament la gorra

per las mans, mirant al mort de fixo, malgrat que 'ls parpres se li movian depressa y espurnejant...

Se va ficar una mà a la butxaca y va tirar dos quartos a la safata: era la primera

remor que se sentia desde qu' eram allí dins, fora del espurneig dels ciris... desseguida en

vaig sentir un altre: un gemech ofegat. Era una dona qu' hi havia en un recó, tota endo-

lada...

Aquell soroll dels quartos al caure a la safata, li va arrencar el plor del fons de las entranys.

CLAUDI PLANAS Y FONT.

A unes ninfes que coneix

A Carme, Consol, Maria, Elvira y a Pauja, Montserrat y Carolina, Ramoneta y la Mercé.

A la torre de la Punxa

del poble de Ripoll

tres dies fa que m' hi trovo

hostatjant-mhi ab gran p'aher,

puig com hi han nines boniques,

ab carones com un cel,

de llavis de maduxeta

y ulls brillants com dos estels,

me sembla estar al Parnaso

o bé trovar-me en l' Orient

aprop de les ninfes belles,

descries ab tan acert per l' Ovíde, pe 'n Petrarca, per l' Ausias March y en Carnet, pe 'n Sala-Bonfill y en Viura, pe 'n Franquesa, pe 'n Matheu, pe 'n Boloix y pe 'n Capella, pe 'n Gual y per la C. Albert, pe 'n Maragall y pe 'n Fuentes, pe 'n Folch, pe 'l notari Tell, per l' Ubach, pe 'n Rocamora, pe 'n Joseph Palau d' Huguet, pe 'n Samper, pe 'n Caselles, per l' Apeles y en Pagés, pe 'n Pujols y per en Bori, per l' Amo Toni Vicens, y pe 'l còmul de poetes qu' han contat magistralment a aquella mitja taronja que 'ns te destinada Deu, lo trosset de la costella, extreta del cantó dret a Adam, nostre primer pare, quan la siesta estava fent, en tarde molt calurosa y en un poble com aquet, ja que al Paradís s' assembla per haverhi al igual qu' ell altres Eves tentadores ab carones com un cel, de llavis de maduxeta y ulls brillants com dos estels.

Mes si eixien de ses tombes fins los grans poetes grechs, y en la torre de la Punxa del poble de Ripoll

passessin sols una estona contemplant tant be de Deu, segü estich que no sabrien encaixar sos pensaments

dins d' una forma prou bella que ab certitud expressés la inspiració exuberanta

que bullis dins llur cervell... y això mateix a mi 'm passa al escriure aquets versets,

puig com son tan reboniques

MACK LEAN
Parlamentari del Soldat del Marroch, seqües-
trat per les Kábiles del Raisuli

les carones que jo veig...
que no sé com expressar-me
per dirho més certament,
que m'agraden, que les aymo,
iqu'estic fervent als seus peus,
que tinc en mon cor per elles
aixecat un altar,
per posarhi llur bellesa
com imatge resplendent;
y fins si alguna m'volia
p'roula de casament
m'atreuria a donar-li
per contraurel l'any que vé!
(Pero, com que may oblidó
que jo soc molt sim lletj,
lo del casament ho deixo
a voluntat de vostés!)
Mes, per perpetua memoria,
perque fins lo mon enter
conegui les belles nines
que fan d'eix poble un Edem,
sos noms bufons urbi et orbi
vull posar de manifest,
son: Maria, Consol, Carme,
Elvireta ó l'Patufet,
Montserrat y Carolina,
Ramoneta y la Mercé.
Eixes son les gayer fader
que fa dies jo coneix;
que viuhen sota de la Punxa
del poble de Ripolllet.

J. ALAS LLIFNOB.

A les dones

Mr. Pau Janet fou un dels precursors del feminisme modern. En unes conferències famoses que donà a Strasburg sobre la Família, diu que la dona ha de ser una persona perfecta, dotada d'aquelles qualitats que s'captan l'admiració, el respecte y l'amor. La primera es la bondat, la segona la prudència, la tercera la bellesa.

Pero sou moltes les dones que l'invertiu aquest ordre. El culte de la bellesa es el primer, per no dir l'únic que ocupa vostra atenció.

Quan la bellesa es un deber, com diu Mme. de Remusat, una mena de realitat que ha d'imperar per la bondat. La bellesa imposa la modestia, puig si vosaltres mateixes us tributeu llaors y homenatges, 'ls altres se'n abstindran. La bellesa imposa la gràcia pera tots, la gràcia del esperit que acompanyada del caràcter se fa perdonar, respectar y estimar.

Y are, vosaltres, les dones que no sou belles, no us desespereu.

La bellesa es una cosa que també s'gasta ab els anys y ab el cansanci de véurela. Y iqu' tantes y dolentes son aquelles dones que sacrificuen a la conservació d'una bellesa efimera 'l compliment dels debers de la maternitat! Puix el temps es un tren ràpit que no té frens automàtics ni estacions de parada.

Vosaltres, les dones menys agraciades, no correu tant aquest perill. Y podeu obtenir una compensació.

La bellesa que no expressa res, no satisfà 'ls esperits. Y vosaltres podeu expressar alguna cosa molt bella.—¿Quina es aquesta cosa?—La vida interior. Puig la bellesa no està pas circumscriu a la fatxada.

Segons la definició un literat català, es «una harmonia vivent». Y hi ha dones que son belles com els sepulcres: dessota de la fatxada hi ha un cadavre enterrat.

Ni hi ha d'altres que baix una fesomia menys agraciada amagan tresors de vida moral.

Aquesta, la bellesa immortal de les idees y dels sentiments, es la expressió que heu de donar al esguart, al rostre y al gestic fènic.

Vosaltres, hermosures, mereixeu aquest regalme que us ha sigut donat, y assegureu-vos bé. Sou un boci de mirall d'una Bellesa més alta. No hi poseu un march ri-

dícol, ni dexeu criar trenyines darrera la cornucòpia. No confongueu jamay lo superfluu ab lo necessari, el luxe ab el bon gust.

La simplicitat, l'harmonia y la gràcia de les estàtues gregues deurien emanciparse de les tiranies de la moda. Pero 'l marbre grech es mort, y si 'l voleu animar, trayeu de les Catacumbes la vida virginal y la vida matronal.

Es just que estimeu l'art. Es just que us embelleixi, que us idealisi, que us honri y us alabi, y us fassi més atractives, mentres us deixi millors. Es injust que l'art us enlletgeixi, que us deshonri, que us d'gradi, que us prostitueixi y us aduli, pera deixarvos pitjors.

La moda será laudable quan us fassi més sanes y morals, més econòmiques y discretes.

He parlat de discreció, y aquesta no existeix sens la educació de totes les facultats.

El patrimoni intel·lectual ha augmentat en el mon, y, com demostra l'autor de *La femme de l'avenir*, vosaltres teniu dret a participar d'aquest augment. Teniu dret a elevar el vostre nivell de cultura, sens caure jamay en la pedanteria. Heu d'aprendre lo que us convé saber, y deixar lo que us fa nosa. Heu d'aprendre bé lo necessari avans que aprendeu malament moltes coses accessoríes.

Val més saber portar l'Agenda de la casa que grapejar el piano. Hi ha una ciència que no podeu ignorar-la, y avuy menys que may, perque s'ha complicat y se us ha fet més difícil.

Es la ciència de la vida. Heu d'aprendre a conèixer-vos a vosaltres mateixes y a les persones y a les coses que us rodejan, y d'un modo especial a les que están destinades a conviure ab vosaltres. Heu d'aprendre a destriar l'esfera de la rabó de les de la fantasia y de la passió. Heu de saber distingir entre lo que es pràctic y lo que es impossible o il·lícit, entre 'l costat positiu y 'l romàntic de la vida. Heu d'aprendre d'ordenar y governar vostres actes. Heu d'assolir el domini de vosaltres mateixes ab la força del voler, ab l'hàbit de la virtut.

Veus aquí una dressera para educar com cal aquest fons de sentimentalisme y d'afectivitat que es tan rich y perillós. Veus aquí el millor medi pera defugir la coqueria y tots els excessos de la mundanitat. La dona coqueta es la dona estulta, la dona pèrfida, la dona homicida, la dona omnibus, l'avant-cambra de la meretrícia.

Us heu de convèncer de que l'amor verdader, l'amor més llarch y fidel es el més respectuós, el que s'funda en la verdadera estimació, en la fusió de les ànimes, més que en la golafreria de la sensualitat y en l'avaricia del or. L'amor que no es capàs de generositat y de sacrifici es un amor venal o de temporada.

Aquest amor generós fins al holocaust es la flama del gresol ahont s'ha forjat y s'ha brunyit el cor de la *Dona forta*. De la dona que ha vensut la debilitat y la inconsciència del sexe. De la dona que ha rendit el mon lliurant-se de sos abusos y dels amarchs torments del enuig y 'l desgany. De la dona que ha subjugat el temps pera transformar-se en la providència de la llar. Ella guarda en el seu cor una deu inagotable. Es aquella aygua profunda, pura y medicinal que, quan s'emustehixen les flors de la joventut y s'va cobrint d'espines l'Edem del matrimoni, les rega, les fertilitza y 'ls hi fa treure fruyts de pau, de ditxa y de gloria pera la família, la patria y l'univers.

BONAMICH.

Industria surera

Per més d'un títol es mereixedora de l'atenció dels espanyols la industria surera: no solament es una de les mines de riquesa nacional, sino qu' es una de les industries que han sapigut lluytar ab totes les estrangeres d'igual indole.

Pera donarse exacte compte de lo que es y representa aquesta producció espanyola, cal fixarse en les següents xifres de producció total del mon:

PAISSOS	QUINTAS MÉTRICHES	PREU Ptes.	VALOR Ptes.	Extensió conreada Hectáreas
Portugal.	340.000	35	11.900.000	300.000
Espanya.	270.000	35	9.450.000	300.000
Argelia.	110.000	30	3.300.000	459.000
Francia.	75.000	50	3.750.000	160.000
Italia.	18.000	35	630.000	80.000
Tunissia.	13.000	30	390.000	134.000
Marroch.	—	—	—	300.000
	826.000		29.420.000	1.733.000

He dit que l'industria surera espanyola es de les úniques que han sostingut la competència estrangera, com ho demostra la bona organització que té en lo mercat mundial, especialment a Alemanya, Inglaterra y Bélgica; pro encara havem de declarar succehesca en part ab el suro com en lo total de les produccions mineres, a saber: que 'l material s'extrau de la península en brut y va a trevallarse a l'extranger, per no poguer competir nostre trevall ab lo d'altres països: contrassenit enorme, que no s'explica sino en les nacions que no s'cuydan del trevall y de industria, sino a l'hora de cobrar l'impost.

Aixís, per exemple, tenim al fabricant Coma, de

Palafrugell, excel lent patriota y molt ayman de la terra, que no ha pogut menys de crear fàbriques a França pera trevallar el suro qu'importa d'Espanya; perque 'm deva:—Cregui que en alguns cassos es impossible l'instalació industrial a Espanya, per més gran que sia la bona voluntat. Y 'm pintava aquest exemple:

—Acabo d'instalar en una fàbrica un nou motor: donchs bé; el dia que li passi alguna averia, he de enviar a Espanya un pràctic extranger, a no ser que vulgui exposarme a tenir dies y dies parada la fàbrica, esperant que un enginyer del país estudi 'l nou sistema y el remey de l'entrebanch.

No obstant aquestes dificultats, en l'Assamblea de Madrid els suros han fet un gran paper. Ja de temps enrera están poch menys que sindicats els productors y fabricants de tota Espanya. Quelcom els hi ha valgut la diligència.

En lo primer Congrés Nacional celebrat a França, s'ha votat un acord presentat per M. Ch. Barres, de la Cambra Sindical de París, concebut en aquestes termes:

«Ja que 'l suro es producció exclusivament llatina, demanem de la sabiesa del Govern que ns permeti considerar com a amigues les nacions d'Italia, Portugal y Espanya; que proceuri la reunió d'un Congrés internacional de la producció surera, pera retenir dintre de la terra llatina aquesta mina de riquesa.»

No cal d'iptar de que la convocatòria del esmentat Congrés será feta a no tardar gaire. D'esperar es que la industria espanyola y sobre tot la catalana hi tindrà la representació que li correspon per la quantitat de producció y pel prestigi que té en la industria nacional.

París, juliol, 1907.

MATTHIEU.

El bé va poch a poch, perque puja; el mal va de pressa, perque baixa. Com ens hem d'estranyar, donchs, de que en poch temps el mal hagi fet molt camí en la societat?

MAD. SOYMONOF

De medicina

Com s'evita la tísia

Pera evitar aquesta terrible malaltia cal pensar y saber que es una malaltia que pera desenrotllarse necessita l'empobriment del organisme. En termes generals, donchs, pot dirse que tot lo que debilita al organisme es motiu d'acostarse a ser tísic; y al contrari, tot lo que l'enrobusteix es medi pera evitarho. Aixó es senzill: are en la pràctica comporta moltes coses. L'espay que aquest setmanari pot dedicar a aquestes qüestions no ns permet estendrens molt. No obstant indicarem quelcom: el bon sentit de la nostre classe obrera suplirà lo que manca. Avuy direm alguna cosa sobre habitacions y ayre lliure.

Habitació.—Al obrer que vulga evitar tornarse tísic no li parlaré pas de que deu tenir una habitació gran, assolejada, ab tants metres cúbics d'espay per persona, etc. Aixó ja ho diuen els higienistes y tenen rahó. Solament que pera l'obrer hi ha un petit inconvenient: que 'l salari no li arriba. Mentres, donchs, jo no puga donar als obrers (y a molts que no son obrers) una fortuneta, es inútil parlar de lo que no pot ser. Pero lo que sí pot ser en gayrebé tots, es que la habitació siga neta—la netedat es mitja vida—endressada y blanca. Jo voldria que la habitació no estigués empaperada; que fos emblanquinada tot sovint. El gasto de una mica de calç ja s'cobriria en salut: tothom sab que 'ls pobles de la costa tenen un aspecte alegre y rialler, a lo qual contribueix l'hàbit d'emblanquinar les cases tot sovint; fins hi ha punts que emblanquinen les acceres del carrer. Sols dech dir que si la habitació es molt clara, cal afegir a la calç una mica de color perque no fassi mal a la vista.

Al ensemps que la habitació deu ser neta, endressada y blanca, deu ser airejada. A aquest precepte higiènic hi manquen molts obrers; pero més hi manca la classe mitja y encare més la gent rica.

D'habitació en que hi entra 'l sol, ne surt el metge: aixó es un adagi xino, pero es veritat. Si per dissort l'obrer no te la facilitat de deixar entrar el sol en sa habitació, quan menys que no barri l'entrada al ayre.

Ayre net, ayre pur, vetaquí un gran enemic del microbi de la tísia. L'ayre d'una habitació tancada, ahont s'hi viu y s'hi dorm, conté milers y fins milions de microbis; y essent aixís que a ningú li agrada beure una aygua bruta, son molts els que no reparan en respirar un ayre carregat de brutícia.

Obrers: si la vostra habitació es petita, es quifada y mancada de sol, quan menys que siga neta y airejada: hi guanyareu en salut.

Ayre lliure.—Lo dit porta per la ma a parlar de les ventatges de l'aire lliure, de l'aire dels carrers y mes encare del aire de les afores. Es clar que l'obrer que deu trevallar tota la setmana no pot pas anarsen a passeig cada dia; empró li queden les festes; li queden avegades hores del dia que podria aprofitar pera fer salut, pera evitar tornarse tísic. Quan veig un matrimoni obrer anarsen ab sos fills al camp lo dia de festa jo 'm dich: vetaquí un obrer adelantat. Sab que tota la setmana deu respirar un aire mes o menys infestat y se'n rescabala, en quant pot, respirant ayre pur, a pulmó ple, lo dia de festa. En cambi quan veig a un obrer que 'ls moments que li restan del dia de trevall o be 'l dia de festa s'encana dintre un café o una taberna, entench que va en contra seva, tal vegada sense tenirne esment. No es pas aixís com se fa salut y robustesa, mes necesaries al obrer que a tothom.

DR. SLOSS.

Actualitats

(DE TOT ARREU)

Espanya

Cádiz, 1.—Manifestació ab tancament de botigues a favor de la subvenció pera les obres del Port.

França

Flers, 29.—Fineix la vaga de teixidors. Montpeller, 2.—Son posats en llibertat Ferraul, Albert y demés companys.

Russia

Sant Petersburg, 1.—Surten cap a Siberia 215 exilats polítics.

Corea

Seul, 26.—Colisions dels soldats ab la policia; els primers han atacat als japonesos.—Dia 1. Combat ab ocasió del desarmament de l'exèrcit coreà, ab 40 coreans morts y alguns japonesos.—Dia 2: Se amotina un batalló y combat ab els japonesos.

Polonia

Varsòvia, 31.—Desordres, ab 30 víctimes, entre morts y ferits.

Portugal

Lisboa, 1.—Mort en Hintze Riveiro, quefe del partit conservador.

Holanda

La Haya, 30.—Se posa la primera pedra del Taula de la Pau.

Marroch

Tanger, 29.—Combat dels imperials ab els rebels, guanyant els primers. Casablanca, 31.—La kábila de Becheu, en protesta, mata barbrement a 10 europeus.—Dia 1: Els rebels destitueixen el baix, nomenant un altre.

C.

CORRESPONDENCIA DE PARIS

La conquesta del aire

La humanitat sembla empenyarse d'una manera decisiva en la solució d'aquest problema que fa doscents anys va proposarse com un somni delirós.

L'aerostació ha perdut la pavorosa sublimitat qu'avans tenia. Els qui l'intentaven eren víctimes dels seus atreviments: avuy es ja un número de sport; un joc com ho foren les eucanyes, els acrobates y l'atletisme.

Sembla qu'estem en los moments crítics de la perfecta solució d'aquest problema. Dels globos enlayrats a Valencia, sols el d'en Kindelan ha passat una verdadera odissea, anant a parar a Ibis-sa y lliurant-se per miracle del naufragi. El part contario: no així els militars russos que fent l'experiment del globo han desaparegut, enviant com primera noticia el cadavre d'un dels tripulants trobat prop de l'illa d'Hockland.

Pero si fins ara s'feya una qüestió d'entreteniment l'aerostació, desde que 'l «Patrie» ha fet sa primera excursió metòdica, les potències militars s'han alarmat y han pres la cosa com verdader cartell de torneig marcial.

No fa dos mesos que 'l «Patrie» feu sa primera aparició, y ja s'telegrafia de Alemanya qu'ha sortit un rival que, segons els telegrames, no ha d'envejar al globo francès. El dia 29 aparegué demunt de Berlín, donant la volta al palau del Reichtach, anant après al pont imperial y fent allí una serie d'evolucions admirables, essent d'advertir que lluitava ab vents contraris, y anant a parar a Tegel, ab mohiment precís y calculat.

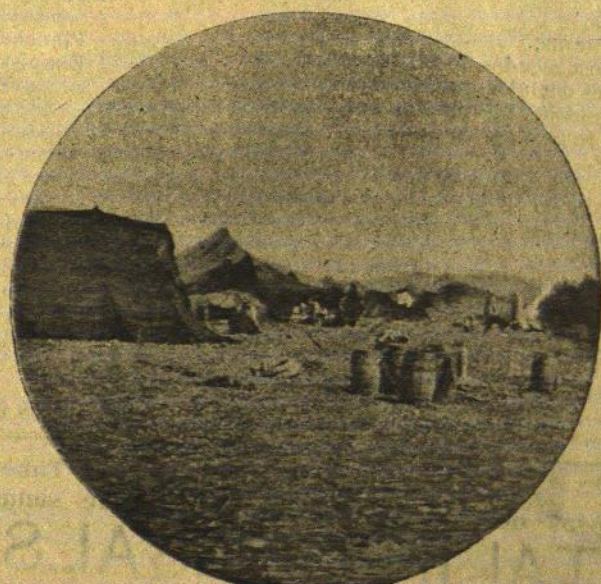
Y mentres els francesos y alemanys cantan victòria, els anglesos fan publicar aquesta noticia, arribada de Londres: «L'escola aerostàtica militar de Farnborough está construint a tota pressa un globo dirigible, quals resultats superaran als de tots els globos coneguts.»

Mentrestant a Suïssa s'feyan les experiències de l'aerostació científica. A Zurich s'han enlayrat 17 aerostats, dels quals solzament faltan noticies d'un. Dels altres, n'hi han qu'han arribat a una altura de 14 kilòmetres, atravesant capes atmosfèriques d'una depressió que passava de 60 graus sota zero.

De Madrid escriu l'inventor Gari, que dintre de dos mesos farà les proves d'un nou sistema de globo, per medi de la rigidés. Segons l'autor, es quadruplicaria la velocitat del dirigible «Patrie», poguent, ab igual motor y volum, asseguir una marxa de 100 kilòmetres per hora.

Pero l'enginyer no sossega y podria succehir que la gloria dels globos dirigibles fos ben efimera y englotida pels aviadors ó màquines voladores.

Aviat donaré compte a AURORA SOCIAL dels anuncis d'un americà que s'proposava assajar pròximament una d'eixes màquines. Mentres ell està ultimant la construcció, en lo camp de maniobres d'Issy ha fet les proves del seu aeroplà Mr. Blériot. Després d'arrossegar-se per sobre terra uns 200 metres, la màquina s'elevà a uns 30 centímetres, atascantse uns moments a dita altura y passant a dos metres. A aquesta elevació va empendrer di-

MARROCH.—El camp de Bu-Amema

recció, quan als 200 metres de trajecte, la màquina va tenir una averia. Mr. Blériot ha volat.

Pero, com si no n'hi hagués prou ab els aerostats i els aeroplans, surt en Santos Dumont ab un nou projecte. L'història no deixa d'esser curiosa. Trobànt-se a taula uns quants amichs, caven la conversa sobre assumptes de navegació. Un d'ells va dir que la velocitat màxima que podia esperar-se de la navegació per l'aigua era de 50 kilòmetres; a lo qual en Dumont contestà:

—Y també's passarà de 100 kilòmetres per hora. Que si y que no, n'urt una aposta, per la qual en Dumont s'obligà a alcançar aquella velocitat o a perdre 5 mil francs; d'alcançarla, en guanyarà 50.000.

Al fer l'aposta, en Dumont dubtava; pero, al acabar els plans, te la seguretat de esser guanyador.

Lo nou aparato, nomenat hidroplà, està ja construint-se. Les proves es faràn en el Sena.

Mentre estava escrivint aquesta carta, ve aquesta altra notícia:

«Han arribat a París els germans Wright, que portan l'aeroplà del qual ha fet tantes lloes la premsa de Dayton. Un dia d'aquests's faràn assaigs en una zona militar.»

Y ab això dono por terminada l'informació aerostàtica, que, després de lo qu'acabo de dir, sols falta una paraula. En principi están ja resoltos ab dos problemes.

Paris 30 juliol.

R. MAYOL.

Comunicat

Barriada Salut, 30 juliol.

Sr. Director de AURORA SOCIAL.

Molt senyor meu:

Cumpleixo un alt dever de cortesia posant en coneixement del públic de la nostra benivolguda ciutat, els donatges fets als neçets de la meua adorada Institució per algunes persones de bon cor. La fàbrica de nines dels senyors Lehmann y C., un lot de nines. La fàbrica de tintes dels senyors Ch. Lorilleux y C., tintes y barniques para començar treballs litogràfics. El Sr. Millán, aparatos de física. La Sra. D. Agustina Moreu, trajes para els meus pobres. La Sra. Vda. de Tejedor, sabates. D. Jaume Peyró, una premsa litogràfica, molinos, llibres, etc. Y com tot hom hem de contribuir al sosteniment de la Institució «Escuela de desamparats» ho exposo al públic para que serveixi de estimol. Donantli les gracies y pregantli la inserció d'aquestes ratlles, soch seu afm. amich,

MAX BEMBO.

CRÒNICA SOCIAL

S'ha promulgat a Italia la llei del descans dominical, de la qual ens ocuparem oportunament.

Nota util

La Societat de Agricultura de Nièvre ha proposat: Que la desinfecció dels vagons destinats a transportar besties se fassi en forma de que se vegi a primera vista ab pinzellades de calç o per medi d'altres substancies colorants y que les mateixes operacions de desinfecció siguin extensives als molls d'embarc.

Una vaga

S'han declarat en vaga els obrers descarregadors dels molls d'Almeria. Per ser ara l'època en que s'embarcan els rahims cap a Inglaterra, se creu que de no resoldres promptament, els perjudicis seràn molt quantiosos.

Las classes productores no han permanescut indiferents a la nostra crida en favor dels obres mancats de feina. Han sigut ja moltes las notes de colocacions que hem rebut. Cada una ha produhit en nosaltres viva satisfacció per veurhi un misatge d'amor y de fraternitat.

Avant obrers y producers y avant també en aquesta obra, vosaltres, els encarregats de les fàbriques y capatassos de les grans explotacions agrícoles! porteu també vostre gra de sorra a nostra obra influint prop de nostres patrons ó directors para que concorrin a n'aquesta crida feta al poble Barcelonés, para lograr la pacificació social, la tranquil·litat de les llars y el progrés d'uns y altres per l'esforç perseverant de un treball verament econòmic.

Ha visitat al Alcalde Sr. Sanllehy una Comissió del Sindicat Protector del Treball Nacional presentantli alguns joves dels que han sigut pensionats per l'Estat al objecte de perfeccionar sos coneixements al extranger.

L'Alcalde els felicita pel mèrit que suposava aytal distinció, mostrantse conforme ab l'idea de tributarli alguns obsequis avans d'abandonar eixa ciutat para dirigirse a sos llocs d'estudi.

Entre aquets obrers ne corresponen 24 a aquesta provincia, que a continuació se citen,

els quals poden passar a recullir les seves respectives credencials, d'onze del matí a una de la tarde, en les oficines del Servey Agronòmic d'aquesta provincia, situades en el pis principal de la Casa Llotja del Mar (Barcelona).

Ramón Punti Santacreu, Pere Vilaseca Puigdollers, Pere Foriny Rojás, Pere Soler y Cots, Ramón Ballvé, Josep Vidal y Bosch, Josep M. Jové y Carbonell, Vicens Rabella Cartañá, Antoni Brossa, Josep M. Subirá Teig, Artur Manau Artigas, Marcell Daban Gras, Francisco Bacas Campmany, Francisco Porta y Ramoneda, Julià Inés Martínez, Francisco Grau Vila, Antoni Barnola Massó y Antoni Uriach.

Resultat d'una informació

Ens consta que totes les Societats que han respost a la crida de la Junta local de Reformes socials han informat en el sentit de rebutjar les Bases de reforma del Reglament de l'aplicació de la Llei del Descans dominical.

El matí del dimecres dia 7 del corrent forem atentament invitats pels Srs. En Pere Gené y En Raymond Freixes, a les proves definitives d'un aparell aquatich dirigible, inventat per dits senyors.

Aquest aparell se pot aplicar para 'l'salvament de naufruchs y es util para les persones que's banyen.

Per excés d'original ens ha sigut materialment imposible publicar el cartell del concurs de Premis al Treball y a la Virtut, organitzat per l'«Associació Obrera nacionalista de Gracia.» El pllasso fineix avuy. Es un concurs digne de tota alabansa y del apoyo de totes les persones que s'interessen pel benestar de l'obrer.

PASSATEMPS

CURIOSITATS

El President dels Estats Units

Mentres la diplomacia's mou a Washington, al voltant de la grave qüestió de les relacions entre 'ls Estats Units y 'l Japó, el president Roosevelt busca en els treballs d'agricultura un derivatiu a sas preocupacions habituals.

S'ha inscrit com a treballador lliure en una hermosa finca, a la petita població de Sagamora.

Se lleva a punta de dia y no menja mes que lle-gums y verdura.

Y sa activitat infadigable s'eczercita en la penosa feyna del agricultor.

Quan acaba 'l treball, es ell qui's cuida de guiar els bous que tiren gròssos carros.

Quan està molt suat, va al seu modestíssim despatx del camp, ahont trova un correu-gabinet qui cada dia li porta decrets dels seus ministres para que 'ls firmi.

Aquí es l'únic moment del dia en que una sombra de melancolia passa per la seva cara d'home satisfet.

SOLUCIÓ

Al problema del n.º 11: 25'518 metres cúbichs.—Han enviat solucions: Mariá Recamier; Joan Serdà y Urpiá.

Al problema del n.º 12: 7.200 ptes.—Han enviat solucions: Marie Recamier; Joseph Trias y Romeny; A. Pasqués; Carme Trias.

Per haver resolt tres problemes consecutius l'institutriu Marie Recamier ha sortit guanyadora del premi del Concurs: 25 ptes., que pot passar a recullir en aquesta redacció.

PROBLEMA

Un obrer prenia en una taberna una tassa de café, per la qual pagava 0'25 ptes., quan a instancies de sa muller se determinà de pendre l'café a casa para 'ls dos. La dona gastava para les 2 tasses 16 grams de café a 4 ptes. kilógram y 0'06 ptes. de sucre. Se pregunta: 1er. Quina economia realisaren al cap del any? 2on. Per qué el segon medi resultà 'l més econòmic?

CORRESPONDENCIA

Barcelona.—R. O. Observacions atinades. Satisfarém sos desitjos.—A. T. M. Estem recullint datos sobre la C. A. T. (confirmades denuncies empleats, empendrém próxima campanya.—«Un solidari obrer.» Hi ha vagues justes y oportunes. La que vos ens proposen com ho pot ser de oportuna ab la crisis actual? Ab «ixos procediments lo que provocarian es la vaga forosa dels obrers desocupats: la fam y la miseria.—I. S.; R. P.; A. V.; Registrats.—I. H. Entengula directament ab la Administració.—P. L. L. En sa advertencia no té en compte tots els factors, per exemp e el correntatge.—Mataró. P. L. Son molts que 'ns prugnan sobre Societats determinades previsió y assegurances. No's pot respondre en concret sens datos ben precisos.—I. M. Contestarém.—Calafell. A. M. Inconcreto.—Canet de Mar. I. F. P. Originals impremta ab sobre obert.—Alfala. B. R. T'ma més vell que Noé. No pot anar ni ab rodes.—Mollet. E. L. Cursileria pura. La Garriga. «Garden». A la Garden-Party es degué descuidar el sello de corren. Si es sello democràtic, o de quart de céntim, el sobre del problema l'ha de deixar obert.—Castellvell. M. P. Sentim no poder publicar remittit excés original.—Sagás. A. F. S. Rebut notable treball. Ens en ocuparem.—Tarragona. D. T. Cumplert encàrrech.—J. B. L. Suscrit.

Imp, carrer Nou de St. Francesch, 17

SECCIO D'ANUNCIS

Tomen **OSTRAINA** que es el mejor reconstituyente

HISTORIA GENERAL DE ESPAÑA

por

RAMÓN B. GIRÓN

TREINTA TOMOS A UNA PESETA EL TOMO

De venta en las librerías, kioscos y en la Administración:
Diputación, 286, Barcelona.

LA CONFIANZA

Calle Aviló, n.º 30, frente al Bolsin
HIPÓLITO FÉDOU, ÓPTICO

Inmenso surtido en lentes y anteojos de todas clases; especialidades en los de roca a 8 pesetas par, garantizados como lo mejor que hay.
Las recetas de los señores Oculistas son atendidas en el acto y esrupulosamente ejecutadas.

RENOMBRADOS

COSTANZI

El éxito

cada día más creciente de los milagrosos medicamentos

COSTANZI

para la curación de las Estrecheces uretrales, Uretritis, Prostatitis, Cistitis, Catarros de la vejiga.

Enfermedades humorales

han hecho necesario el cambio del Depósito para España, lo propio que de la Farmacia de su preparador

Grau Ynglada

A la Rambla del Centro, n.º 30 (junto al Crédit Lyonnais), Barcelona, lo cual se hace público para conocimiento de sus numerosos favorecedores.

AL POR MAYOR: S. V. FERRER y C. BARCELONA

Grandes Almacenes de Ferretería

QUINCALLA Y MAQUINARIA

Fundiciones de hierro y bronce, talleres de maquinaria

FUMISTERIA

Hijo de Ignacio Damians

Talleres URGELL PROVENZA BORRILL || Despacho Escudillers, N.º 24, 26 y 28 y Obradors, N.º 2, 4, 6 y 8.

Teléfonos: Despacho, n.º 101 Apartado de Correos n.º 41. Talleres, n.º 3630

BARCELONA

CLÍNICA MANAUT

CASA DE CURACIÓ

CURACIÓ de les enfermetats de la matriz, dels ovaris, de la vagina y de totes les que son propies de la dona.

Consulta de 11 a 1.

CURACIÓ de les enfermetats de les vies urinaries,

(rinyons, veixiga, próstata y uretra)

y de totes les que son propies de l'home.

Consulta de 6 a 8.—Gratis

HABITACIONS PERA MALALTS

Ningú deu operarse sens visitar avans aquesta CASA DE CURACIÓ

Operacions a preus econòmichs. • Compte del Asalt, 34, Barcelona

Visita particular: DR. MANAUT. Rambla de Catalunya, 61, L., de 3 a 5

COLOCACIONS SE NECESSITEN:

Modistas.
Corbateras.
Noys para recados de 12, 14 y 16 anys.
Sastres oficiales y aprendices.
Aprenta para la venta de perfumeria.
Obrers de géneros de punt.
Barbers.
Aprentes encuadernadores.
Planadores, oficiales, mitj oficiales y aprendices.
Pantalonera.
Caixistes.
Practicants de farmacia y medicina.
Sabaters oficiales, mitj oficiales y aprendices.
Gorristas.
Sombreceras.
Cotillaires.
Pentinadoras.
Aprentes calderers.
Aprentes para la fabricació de flors artificials.

Aprent adroguer.
Oficinas y aprenditas confecciones.
Festoneras.
Sabateras.
Brodadoras.
Sombreceras aprenditas.
Planchadora de Brodats.
Ebanista aprendiz.
Oficial sombrero, solter, per trevallar a Oviedo, ab capacitat per posarse al frente de un departamento de sombrereria, ab bones referencias.
Aprent matalasser.
Aprent confiter.
NOTA:—Al objecte de no dificultar el funcionamiento de nostra oficina se fa avinent que aquesta únicament extenderá els seus serveys a las colocacions consignadas en el adjunt anunci lo que fem present a las personas que faltas de trevall acudeixen a nostre domicili social al objecte de evitalshi la pérdida de temps y las molestias inherents a una negativa involuntaria per part nostra.

Hores de despaig a la redacció: De 12 a 1 del mitjdia.

Anemia, Escrofulismo, Raquitismo, Tuberculosis, Neurastenia, Enfermedades nerviosas ocasionadas por la pobreza de sangre, se combaten con el empleo de la

Elixir tónico regenerador a base de fos-

f. to sosa y tónicos amargos depurativos

VITALINA CASALS

Fuente San Miguel, 2.—Gigantes, 1.—BARCELONA

WERTHEIM

MÁQUINES PERA COSIR Y BRODAR

ESPECIALITAT: Máquina rotativa RÁPIDA, la mejor del món.

Máquinas para totes les industrias.

Máquinas rectilíneas SEYFERT para mitjas.

AL COMPTAT Y A PLASSOS

AVINYÓ, 9.—BARCELONA

CALLICIDA PIZÁ

emplastos y de los líquidos en general. Es económico, una peseta en todas las farmacias, droguerías y zapaterías.

Depósito general: Farmacia del autor, Plaza del Pino, 6. BARCELONA

Por 1'30 ptas. se remite por correo certificado.

Extirpa rápidamente, sin dolor ni molestia, los callos y durezas.

Es curioso: no motiva los inconvenientes de otros